

KONSTRECENSIONER

Molander går på jakt efter stadens själ

PUBLICERAD 2015-02-12

David Molanders "5 Pointz white washed". Foto: David Molander

Stadens skiftande rum och uttryck är David Molanders motiv. Hans nya utställning på Cecilia Hillström gallery bygger på fotografier och filmsekvenser från främst Queens i New York och Teufelsberg i Berlin.

Konst**"Rest in paint"****David Molander****Cecilia Hillström gallery, Stockholm****visas tom 28/2**

Av de digitala bilderna skapar han sedan collage i datorn, med dubbelexponeringar, speglingar, tiltningar och perspektiviska förskjutningar.

Molander återvänder gärna till hårt slitna och/eller socialt utsatta områden.

Han dokumenterar och följer över tid förvandlingen av fasader, pelare och hisspeglar, ytor där människor skrivit, sprejat,

skrapat, ristat, klistrat, målat.

Molander ser såväl skönheten som förfallet och gifter samman allt till stämningsmättade, mångbottnade fotovävar.

I dessa intrikata collage finns mycket att upptäcka. I lagren av tid men också strukturer och skikt i den urbana miljön – av klotter, graffiti, affischer, skyltar, färg, föroreningar, växtlighet.

Jag fastnar framför flera av verken och försöker tyda meddelanden; allt ifrån politiska till poetiska budskap och en hyllning av världens bästa mamma. I myllret syns även taggar, Disneyfigurer, porträtt. Byggnaden 5 Pointz i Queens, känd som graffitins Mecka, målades över under en mörk natt i ett uppmärksammat ”konstmord”.

Men den konstfulla graffitin får leva vidare i Molander collage och skymtar igenom vita färglager på den numera rivna byggnaden. Längs ner i vänstra hörnet på ”5 Pointz white washed” har han fällt in ett foto av den skyldige fastighetsägaren – en liten knorr, ett hemligt meddelande.

Molanders verk har efterhand blivit mer måleriska, han överlagrar ljusskiftningar, skuggor, reflexer, färgstråk så att man kunde missta fotona för texturrika tavlor. Han lyckas också att göra dessa komplexa kompositioner visuellt vackra – bara undantagsvis blir de för uppbrutna och röriga för mig.

Han verkar vara på jakt efter stadens själ. David Molander letar och lyssnar efter mänsklighetens försök till kommunikation och silar fram en essens. I de korta filmerna lägger han till rörelse och även ljud – fågelkvitter, hundskall, trafikbuller. Ytterligare dimensioner i urbanitetens rum.

TEXT

Birgitta Rubin